

fuldstændig frit. Saaledes er efter min Opfattelse og, saa vidt min Gufommelse rækker, Forholdet virkelig. Og hvad var nu Grunden til, at vi i Finansudvalget bleve enige om 20 Mill. Kr.? Jeg tænker, at Grunden bl. a. var den, at vi mente, at naar vi fik de engelske Statslaan betalte og en Del Millioner til de Jærnbaner, der ere bevilgede og i Værk, saa havde ingen af os særlig Øyst til at lægge Penge i Statskassen, efter som vi i de senere Aar have set, hvilke Ulykker der kommer deraf, naar vi ikke vide, hvad de skulle bruges til. Det forekommer mig derfor, at det ærede Medlem for Ringkøbing (S. C. Christensen) som Ordfører for de 15 Medlemmer, der have stillet dette Vædringsforslag, er i fuldstændig Overensstemmelse med den Mand og Tankegang, som i et stort Flertal i Finansudvalget gør sig gældende, naar de, da der nu er kommet 5 Mill. Kr. mere, end det oprindeligt var tænkt fra Finansudvalgets Side, ville sørge for, at der blev givet Lejlighed til at faa slaaet fast, hvad disse Millioner skulde bruges til. Nu er det vist og sikkert, at der vel er faa Ting, der vækker større Opmærksomhed inde i Landet end et saadant Lovforslag, thi i al Politikk og i al Økonomi spiller Penge en meget stor Rolle, og Forholdet er jo det, at Befolkningens store Flertal, og ikke mindst Befolkningen paa Landet, er bleven i høj Grad opmærksom paa, at vi her faa billige Penge ind i Landet, og at man vil hilse med Glæde den Dag, da disse Penge komme ind i Landet under saadanne Forhold, at de kunne være med til at trykke Rentefoden ned. Det forekommer mig at være den naturlige Ting af Verden. Naar den ærede Forslagsstiller nu anviser, at der er Brug for disse 5 Millioner Kr. mere til Udlaan til Kommunerne, og det vil føre til, at Kommunerne saa tilbagebetale deres Gæld og derved naturligvis, trykke, saa vidt Pengene rækker, Rentefoden ned, saa synes jeg, det er ganske naturligt, og derfor er jeg de ærede Medlemmer taknemmelig for, at de ere komne med deres Vædringsforslag. Nu vide vi jo alle paa Forhaand, alle vi, som ikke ere enige med det ærede Medlem for Stubbekøbing (N. S. Larsen) og heller ikke enige med den ærede Finansminister, og navnlig efter at have hørt dem, hvad Klokken er slaaet. Naar den højtærede Finansminister erklærer, at han ikke kan tage imod Vædringsforslaget, at han vil staa fuldstændig frit, ja endogsaa have Penge til at betale Gæld med, saa kunde det dog interessere mig at høre, hvad det er for en Gæld, som den højtærede Minister har tænkt paa at betale med de 5 Mill. Kr. Det skulde interessere

mig at høre det, thi jeg har ikke hørt Tale om noget ud over det engelske Laan, da den ærede Finansminister forhandlede med os i Finansudvalget. Jeg har ikke hørt den højtærede Finansminister nævne noget om en særlig Gæld, som vi kunde eller skulde have betalt, men det kender den ærede Finansminister bedre end jeg, og det skulde interessere mig at høre, hvilken Gæld den ærede Minister vil betale med disse Penge. Men, som sagt, vi vide jo — efter at have hørt den ærede Minister og hans Folgesvend paa det Omraade, det ærede Medlem fra Stubbekøbing (N. S. Larsen) — hvad Klokken er slaaet. Vi vide, at dette Vædringsforslag ikke bliver vedtaget, saa det ærede Medlem kan tage sig det ganske rolig med de Hindringer, der lægges i Vejen. Vi kunne saa ikke faa Lovforslaget, siges der. Det er en ganske underlig Tale af et Medlem, der endnu vil kaldes Venstremand, at lige saa saare en Minister staar op og erklærer, at han ikke vil have det eller det, saa skulle vi andre falde i Staver og sige: Det ere vi nøds til at lade være med at vedtage, thi ellers faa vi ingen Lov. Vi have jo mange, mange Erfaringer for, at en Minister ikke har stillet sig velvillig til, men været meget imod en Vædring, men at man ikke desto mindre har fastholdt den fra Folketingets Side, og at den saa desuagtet er gaaet igennem. Nu er det jo meget klart for os, at naar Finansministeren ikke vil have Forslaget, og det ærede Medlem fra Stubbekøbing (N. S. Larsen) og hans Venner heller ikke ville stemme for det, saa kan det ikke vedtages, de ere jo Flertallet i denne Sal, det vide vi paa Forhaand. Desuagtet er det ikke orkesløst, at disse 15 Medlemmer for anden Gang have Lejlighed til efter alle de Insignationer og uanfærdige Angreb, der allerede ere komne frem i Pressen angaaende dette Laan, netop fra vor Side at foreslaa de 5 Mill. ud over det, som Finansudvalget var enig om, at der skulde laanes, og til at gøre, hvad vi kunne, for at det kan gaa til de betrængte Kommuner, saaledes at de gennem de Penge, de kunne faa, kunde hjælpe til at trykke Rentefoden ned. Det er derfor ikke forgæves, at dette Forslag er stillet, men det havde rigtignok været bedre, det indrømmer jeg, hvis vi havde kunnet faa vort Vædringsforslag vedtaget her og i Landstinget, saaledes at man snarest muligt kunde være kommen til gennem Lov at ordne, hvorledes de 5 Mill. praktisk skulle bruges og virke. Jeg for mit Vedkommende vil naturligvis med Glæde stemme for dette Vædringsforslag, som jeg anser for en god og fornuftig Vædring for dem, der virkelig